

عنوان مقاله:

نوآوری بومی عاملی جهت اجرای حکمرانی محلی آب

محل انتشار:

نخستین همایش بین المللی تدبیر علوم کشاورزی، محیط زیست، جغرافیا و انرژی در توسعه پایدار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم بزرگر - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

مهدی قربانی - دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

حکمرانی محلی آب یکی از رویکردهای مهم در مدیریت منابع آب است؛ که پیشینیان ما از گذشته های دور با تفکر و ابداع، مشکل کم آبی را با کمک سازه های بومی حل کرده اند؛ بنابراین میتوان در مناطق مختلف کشور سازه هایی جهت کنترل و هدایت سیلاب به اراضی را مشاهده نمود. لذا این تحقیق در سال ۱۳۹۶ با هدف معرفی سازه بومی علگه نر و ماده به عنوان نوعی نوآوری بومی در روستای باورد از توابع شهرستان بندرلنگه استان هرمزگان انجام گرفت. این پژوهش از نوع پژوهش های میدانی است؛ که بامصاحبه های هدفمند با بهره برداران منابع آب مطلع به سازه بومی در این روستا، اطلاعات جمع آوری و تحلیل شده اند. بهره برداران بومی روستای باورد به واسطه این سازه تقسیم و انتقال سیلاب به اراضی رامدیریت می کنند که این عمل در راستای مدیریت و حکمرانی محلی منابع آب می باشد. یافته های تحقیقتشان می دهد؛ بهره برداران بومی منابع آب با توجه به شناختی که از محیط منطقه خود دارند؛ بهترینمدیران جهت اجرای حکمرانی محلی منابع آب هستند و از طرفی سازه بومی علگه نر و ماده عامل مهمیدر اجرای این حکمرانی است. لذا میتوان بیان نمود حفظ و به کارگیری نوآوری های بومی منابع آب درکنار به کارگیری روش های نوین، نقش مهمی در حکمرانی محلی منابع آب دارد.

کلمات کلیدی:

حکمرانی محلی آب، روستای باورد، علگه نر و ماده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1523953>

